

- [Početna](#)
- [O Đurđevu](#)
- [Kultura](#)
- [Privreda](#)
- [Turizam](#)
- [Sport](#)
- [Udruženja](#)
- [Oglasni](#)
- [Galerija](#)
- [Kontakt](#)

DRUŠTVO ZA ŽAŠTITU ŽIVOTINJA I PRIRODE

PARČE ŠVAJCARSKE U ĐURĐEVU, DEO SRBIJE U EVROPI

Ozbiljnja aktivnost na zaštiti životinja u Đurđevu počela je, prvo neformalno, 1986. godine, kroz zaloganje Monike Brukner za zaštitu napuštenih i maltratiranih životinja u neposrednom okruženju. Spasti pse ceo život vezane lancem, bez dovoljne hrane i vode, bez sklonista od sunca, kise i niskih temperatura, otkupiti izmucene konje od agresivnih nesavescnih vlasnika, da li skloniste i nahraniće životinje bez doma. To je bio početak borbe protiv neodgovljivosti prema životinjama i naravu tretirajući i realnim stvaranjem.

Formalno, Društvo za zaštitu životinja i prirode Đurđevu registrovano je 1989. godine. Prvo sedište bila je vojvodanska kuća u selu, sa većim dvorištem, u ulici Laze Kostica. A danas, to je moderno uredeni salas na zapadnoj strani sela, sa dve ulazne kapije, modernim instalacijama i prostorima za životinje uredenim po najvisim svetskim standardima.

Kroz svakodnevnu, istražnu i iskrenu, borbu za istinu, Društvo za zaštitu životinja i prirode Đurđevu je dobio podršku Mesne zajednice Đurđevac i Opštine Žabljak. Delovi terena oko salasa u javnom vlasništvu, među koje spadaju i barski biodiverziteti sa mnoštvom divljih vrsta: riba, vodozemaca i ptica, sa poverenjem su dodeljeni Društvu na gospodarenje.

Danas je to, sa aspekta ocuvanja prirode, najatraktivniji deo, ne samo sela Đurđevac, nego i opštine Žabljak i Južnobackog okruga koji po svojim odlikama sve više poprima karakteristike prirodnog rezervata.

Ciljevi Društva

1. Sirenje ideje o postovanju života na planeti zemlji kroz postovanje životinja i prirode;
2. Informisanje i edukacija o pozitivnim aspektima brige za živ svet;
3. Podrška pojedinima, udruženjima i azilima, bez obzira na mesto organizovanja i rada;
4. Borba za dostanjanstven status životinja u zoološkim vrtovima, odnosno prevaranje statusa "eksponata" u status živog bila sa svim njegovim pravima;
5. Obavezna kastracija odnosno sterilizacija jedinki koje mogu da izazovu prenaselejenost (psi i latalice, macke)
6. Obavezna vakcinacija protiv besnila i drugih bolesti.

Kontakt

Adresa: Društvo za zaštitu životinja i prirode Đurđevac;
Solunskih dobrovoljaca 96, 21239 Đurđevac

Tel/fax: 021 838 919
E-mail: mlor-d@eunet.yu

Osnivač: Monika Brukner - Švajcarska

MONIKA BRUKNER, OSNIVAČ I PREDSEDNIK

TAKO JE MORALO BITI

Monika Brukner, antropolog iz Švajcarske, skopila je brak sa akademikom prof. dr Bogdanom Bruknerom i doselila se u Jugoslaviju sa namerom da kratko radi u svojoj struci na Filozofском fakultetu u Novom Sadu. Stika koju je zatekla i dogadjaji poveli su je putem odbrane životinja po cemu sada je nju mnogi znaju u Srbiji, rodno Švajcarsku i drugim zemljama Evrope.

Evo sta ona, između ostalog, kaže o svom putu: „Odmah je došlo do otreženja: dva psa, vezana kratkim lancima, bez kućice, u minimum 20 stepeni, nasred nasleg imanja. Oni su cuvali ugali. Jednog konja su ispred nase kuće tako tukli lancem i ogromnim stupom da sam bosa iskocila kroz prozor, po leđu i snegu, vicići dozvolu policiju.“

Susrećući se svakodnevno sa nedacama, zaključak joj se sam nametnuo: „Posle prvih nekoliko godina koje su bile ispunjene navrhom i beznadžnom borbi protiv mučenja životinja, moje size su presahle i svatvila sam da mi je mesto ovde, da pomažem životinjama. Tako je nastalo Društvo za zaštitu životinja i prirode Đurđevu.“

SEDIŠTE DRUŠTVA I AZIL ZA NAPUŠTENE ŽIVOTINJE

HEJ SALAŠI... NIJE SAMO NOSTALGIJA

Salas na zapadnoj strani Đurđevca, dom porodice Puskas koja je tu držala veterenac od 1914. godine, koja je prečuvala svakakuću vremena, od ranog "delinjstva", pa progovata i propasti, krajem 20. veka, odlučila je da uzme Moniku Brukner. Evo sta u istoriji Monikinega salasa pisne o periodu posle Monikineg dolaska.

Domaćin iz dalekog sveta

Nova era revitalizacije počinje 1997. godine kada je salas prodat Moniki Brukner iz okoline Bazela u Švajcarskoj koja na tom mestu započinje stvaranje Azila za različite vrste životinja. Odmah počinje obnova starih i gradnja novih objekata i ciscenje i posumnjavanje terena. U neposrednoj blizini je dokupljena zemlja.

Istovremeno, Mesna zajednica Đurđevac je Moniki Brukner po upovoru o saradnji ustupila na korisćenje prostore oko salasa, posumnjene i podvodne terene kao prirodna staništa koja treba očuvati. Opština Žabljak je celokupan prostor proglašila ekološkom zonom.

Izgrađeni su kavezzi za ptice i boksovci za pse, ogradieni prostori za divje životinje sa uskrovim identičnim riječnim prirodnim staništima.

Zbog podecanja na tradiciju, ali i zbog reálnih potreba, 2003. godine na salasu ponovo je izgrađena veterenaca, ali ovog puta na celinom stubu sa gvozdenom elisom za pumpanje vode umesto mlevenje žita.

Na salasu je izgrađen i interni vodovod za napajanje novoizgrađenih bazena, jezera i fontana. Tako je ovaj prostor opet oživeo još veći, sjajniji i lepsi.

Izgradnja je nastavljena, pa su 2005. godine nikle i nove stale za magarce i konje, objekti za smestaj svinja, garaža.

[Početna](#) | [O Đurđevu](#) | [Kultura](#) | [Privreda](#) | [Turizam](#) | [Sport](#) | [Udruženja](#)

[Oglas](#) | [Vesti](#) | [Galerija](#) | [Kontakt](#)
Konačno, 2005. godine Monika i Bogđan Brukner odlučuju i sami da se presele na salas. U tu svrhu, u potkrovju je dograđen prostor za stanovanje sa svim modernim instalacijama. Između ostalog, u ovom prostoru je uveden i sistem solarnog grijanja.

Ova, nova vetrnjaka ne posustaje, a Monika Brukner, kako izgleda, ima još želja i planova za naredne godine.

GDE SE NALAZIMO:

